

ע"פ 7545/20 - אסלאם זרייקי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 7545/20

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקש:

אסלאם זרייקי

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
נצרת מיום 26.10.2020 בת"פ 7597-01-20 שניתן
על ידי כבוד השופט ג' אזולאי

תאריך הישיבה:

כ"ג בחשון התשפ"א (10.11.2020)

בשם המבקש:

עו"ד ג'מאל דהאמשה

בשם המשיבה:

עו"ד אפרת גולדשטיין-רוזן

החלטה

מונחת בפני בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת מיום 26.10.2020 (ת"פ 7597-01-20, כבוד השופט ג' אזולאי) ביחס לרכיב עונש המאסר בפועל, לתקופה של 45 ימים. המבקש הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, שלא כלל התייחסות לעניין העונש. כתוצאה מכך הורשע המערער בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) חוק העונשין, התשל"ז-1977, ותקיפה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 379 ו-382(א) לחוק העונשין.

1. על פי עובדות כתב האישום, על רקע סכסוך משפחתי, שכלל אף הגשת תלונה במשטרה, החלו חילופי קללות וגידופים בין צדדים שונים למשפחה. הוויכוח המילולי הסלים במהרה למעשי אלימות, כאשר מעורבות הנאשם היא בשניים: תחילה, דקר הנאשם את אחד המעורבים בבטנו, באמצעות חפץ חד, בכוונה לגרום לו חבלה חמורה. לאחר זמן מה שב לזירת האירוע, אז הרים בידיו אבן והטיח אותה בראשו של מעורב אחר. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, שני הנפגעים סבלו חבלות חמורות, כאשר הראשון אף נותח פעמים בהרדמה מלאה.

הסניגור מדגיש כי אין למרשו הרשעות קודמות, כי פניו לשיקום וכי לא יגרם נזק משחרורו עד לשמיעת הערעור. בטיעוניו הדגיש את האמור בתסקיר שירות המבחן, אשר כלל המלצה להעברת המבקש לפיקוח שירות המבחן למבוגרים למשך 24 חודשים, על מנת שישתלב בתהליך טיפולי לעוברי חוק בתחום האלימות. כן הומלץ על ידי שירות המבחן להשית על הנאשם מאסר על דרך עבודות שירות ותשלום פיצוי. באת-כוח המדינה ביקשה לדחות את בקשת העיכוב לנוכח חומרת המעשה והעונש שהוטל.

2. על פי פסק הדין המנחה בסוגיה, שניתן על ידי הרכב מורחב בעניין שוורץ, שניים הכללים המנחים את בית המשפט בבקשה לעיכוב ביצוע (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 769 (2000)). האחד, הוא כי אין לעכב עונש מאסר בפועל כדי שלא לפגוע באמון הציבור במערכת המשפט הפלילי. השני, הוא כי יש לאפשר למערער לממש את זכותו לערעור, ועל כן, אין לתת החלטה שתייתר את ההליך הערעורי. התוצאה משילוב שני הכללים, היא כי ככל שמדובר בתקופת מאסר של ממש, יש ליטות לעבר ביצוע מידי של העונש. עם זאת, בית המשפט ישקול כל מקרה על פי נסיבותיו, לרבות מהות הערעור, סיכויי לכאורה, טיב ההרשעה והעונש הנגזר.

המבקש ביצע מעשה אלימות חמור. הסניגור הדגיש את הרקע למעשיו, קרי, כי המבקש הגיב להתקפה של חברי משפחתו המורחבת כנגד משפחתו הקרובה. ואולם, אף אם בית המשפט יתערב בערעור, קשה לראות כי התוצאה העונשית תסתכם במאסר בדרך של עבודות שירות (עד לתקופה של 9 חודשים, כנדרש בחוק). התסקיר אכן כולל המלצה חיובית, אך לצד זאת יש לזכור כי הוא כולל הערכה לפיה קיים סיכוי סביר להישנות עבירות מסוג זה בעתיד, לצד קביעה של רמת מסוכנות בינונית. על פי אמות המידה שנקבעו בפסיקה, לא נראה כי יש מקום לעכב את ביצוע עונש המאסר בשלב זה.

3. טרם סיום. למדתי מקריאת התסקיר כי ישנה התייחסות לתסקיר המעצר (עמ' 2 לתסקיר שירות המבחן). הגם שהעניין הוצג כרקע, הנני מפנה את שירות המבחן לסעיף 21א לחוקסדרהדין הפלילי (סמכויותאכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, לפיו תסקיר מעצר לא ישמש כתסקיר לעניין העונש; ולתקנה 28 לתקנותסדרהדין הפלילי, התשל"ד-1974, לפיה יש להשתמש בתסקיר אך לצורך ההליך המשפטי שבקשראליוהוא נמסר.

4. סוף דבר. הבקשה לעיכוב נדחת בזאת, ועל המבקש להתייצב לריצוי עונשו במקום ובמועד שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי, קרי, 30.11.2020.

המזכירות תשלח עותק של החלטה זו לשירות המבחן ביחס לאמור בסעיף 3.

ניתנה היום, כ"ד בחשוון התשפ"א (11.11.2020).

עמוד 2

ש ו פ ט
